

dosarul nr. 3ra-1510/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (C. Valah)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V.Clima, E.Palanciuc,A.Malîi)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ

c o n s t a t ă :

La 03 noiembrie 2017 Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 13 septembrie 2017, ora 15:46, prin poșta electronică a expediat la adresa mail@fisc.md o cerere în baza Legii privind accesul la informație în care a indicat că, la 14 septembrie 2017, ora 11.30 prin intermediul Poștei Moldovei a primit o citație prin care era obligat să se prezinte la 14 septembrie ora 9:00 pe adresa: mun.Chișinău, șos.Hîncești, 53, biroul 703, cu mențiunea că, în caz contrar, va fi sancționat cu o amendă în mărime de 5000 de lei.

A relevat că, deoarece citația a primit-o după ora la care a fost obligat să se prezinte la Serviciul Fiscal de Stat, a solicitat în termenul stabilit de lege să fie informat despre motivul întocmirii citației nominalizate.

A specificat, că la cerere a anexat plicul cu data de 12 septembrie 2017, în original și citația nr.169164 din 06 septembrie 2017, totodată solicitînd să-i fie confirmată recepționarea, data și numărul de înregistrare a prezentei cereri.

Reclamantul a invocat, că pîrîtul a recepționat cererea la poșta electronică mail@fisc.md în aceeași zi - 14 septembrie 2017, ora 15:46:10, fapt confirmat prin mesajul extras în original din poșta electronică, însă nu i-a fost confirmată data și numărul de înregistrare a cererii.

A menționat, că la 15 septembrie 2017, ora 15.17 a solicitat, repetat, să-i fie confirmată data și numărul de înregistrare a cererii din 14 septembrie 2017, acestea însă, nu i-au fost confirmate nici după expedierea demersului repetat.

Reclamantul solicită constatarea încălcării dreptului la informație și dreptului la examinarea cererii din 14 septembrie 2017 în termenul stabilit de lege.

Obligarea Serviciului Fiscal de Stat să examineze cererea din 14 septembrie 2017 în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și să-i prezinte informația solicitată.

Încasarea de la pîrît a sumei de 7300 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termenul prevăzut de lege a cererii din 14 septembrie 2017 și prin refuzul de a-i furniza informația solicitată.

Prin hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani cererea a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcat dreptul de acces la informație și dreptul la examinarea cererii înaintate de Străisteanu Gheorghe din 14 septembrie 2017.

Serviciul Fiscal de Stat a fost obligat să examineze cererea înaintată de Străisteanu Gheorghe din 14 septembrie 2017 și să-i prezinte informația solicitată.

S-a încasat de la Serviciul Fiscal de Stat în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe prejudiciul moral în mărime de 1000 de lei.

În rest, pretenția din acțiune privind încasarea prejudiciului moral în mărimea solicitată s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și a fost menținută hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

În consolidarea soluțiilor sale, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și Curtea de Apel Chișinău au constatat că, la caz, de către Serviciul Fiscal de Stat a fost admisă o încălcare a dispozițiilor legale ce reglementează dreptul lui Străisteanu Gheorghe de acces la informație, drept garantat de Legea privind accesul la informație, dar și de art. 34 din Constituția Republicii Moldova, or, recurentul nu a oferit în termenul stabilit de Lege intimatului informațiile solicitate și astfel, ultimului i-au fost lezate inadmisibil drepturile.

La 10 septembrie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri în sensul respingerii acțiunii.

În motivarea recursului a indicat, că instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurentului precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurentul a avut posibilitatea de a fi auzit de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentului i-a fost asigurat

dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan